

בש"פ 459/16 - משה אברג'יל, דוד אברג'יל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 459/16

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררים:

1. משה אברג'יל

2. דוד אברג'יל

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על מעצר עד תום הליכים - החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב בתיק מ"ת 12293-11-15 שניתנה ביום 21.12.2015 על ידי כבוד השופט ב' שגיא

(28.01.2016)

י"ח בשבט התשע"ו

תאריך הישיבה:

עו"ד רפי ליטן

בשם העורר 1:

עו"ד טל ליטן

בשם העורר 2:

עו"ד שירי פלד

בשם המשיבה:

החלטה

DNA נמצא על מטען חבלה. הוא שייך לאחד משני תאומים, אך לא ניתן לדעת למי מהשניים, בהיותם תאומים זהים.

פתיחה זו, שנראית כאילו ולקוחה ממבחן או ממאמר משפטי מלומד העוסק ב"סיבתיות עמומה" - (מעשה בשני ציידים שירו וכתוצאה מכך נהרג אדם. לא ידוע מי מבין השניים פגע בו. השב על השאלה האם ניתן לחייב את שניהם בנזיקין?) - היא העומדת במרכז הערר שבפנינו.

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא), מיום 21.12.2015 במ"ת 12293-11-15, בגדרה הורה על מעצרו של העוררים עד לתום ההליכים.

1. העוררים הם תאומים זהים, המואשמים כי קשרו קשר לייצר מטעני חבלה ולהניח אותם בסמוך לביתו של פלוני. על פי האישום הראשון בכתב האישום, ייצרו העוררים מטען חבלה מאולתר ("מטען צינור"), אליו חובר מנגנון הפעלה אלחוטי מתוצרת "Beltzer". עובר ליום 1.9.2015 הניחו העוררים את המטען, בעצמם או באמצעות אחר, בסמוך ליעד. באישום השני נטען כי העוררים ייצרו מטען חבלה נוסף בעל מנגנון דומה, וגם הוא הונח בסמוך לאותו יעד. המטען הראשון התגלה באקראי על-ידי עובר אורח אך המטען השני התפוצץ במקום ביום 9.9.2015. בגין מעשים אלה יוחסו לעוררים העבירות הבאות: קשירת קשר לעשות פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ייצור נשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין; החזקת נשק, לפי סעיף 1440א) רישא לחוק העונשין; וניסיון להרוס נכס בחומר נפץ, לפי סעיף 456 לחוק העונשין.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרם של העוררים עד לתום ההליכים נגדם. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה, לאחר שקבע כי הראיות הנסיבתיות אשר קושרות את העוררים לאישומים המיוחסים להם, עומדות ברף הנדרש.

על כך נסב הערר שבפנינו. העוררים התמקדו אך ורק בשאלת הראיות לכאורה, וטוב שעשו כן. זאת, נוכח עילת המעצר ועברם המכביד עד-מאוד של העוררים, שאם מתקיים בהם הרכיב של ראיות לכאורה, דינם למעצר עד לתום ההליכים.

3. באי כוחם של העוררים לא חסכו במילים בערר ובמהלך הדיון, אך לשם הקיצור אומר כי טענתם המרכזית היא, שלא ניתן לדעת מי מבין העוררים עסק בהכנת המטען, מאחר שהדי-אן-אי של השניים זהה. לכן, לשיטתם, מעולם לא ניתן יהיה להוכיח ידו של מי מביניהם עסקה במטען במישרין או בעקיפין (הכנתו או הנחתו), ומכאן קצרה הדרך לזיכוי ולחירות.

4. אפיס דעתם של העוררים ואומר כי לטעמי, מכלול הראיות חוצה בנקל את הרף של ראיות לכאורה כנגד שני העוררים, כנדרש לצורך שלב זה של מעצר עד תום ההליכים.

5. אציג את הראיות באופן תמציתי, באשר איני רואה להאריך בדברים. העורר 1 ייקרא להלן משה, והעורר 2 ייקרא להלן דוד.

(-) היצור של מערכות "Beltzer", הם אודי ועופר בלצר, שעל שמם נקראת המערכת, המשמשת לצרכים אזרחיים לגיטימיים לחלוטין, כמו לחצני מצוקה או הפעלת זיקוקים. המערכת כוללת מקלט ושלט, ונרשום לפנינו כי השימוש במערכות מסוג זה לצורך ייצור מטעני חבלה הוא נדיר ביותר.

(-) בשני מטעני החבלה נעשה שימוש במערכת Beltzer.

(-) במהלך התקופה האחרונה כמעט ולא נמכרו בארץ מערכות מעין אלה, אולי בסך הכל כ-10 מערכות, שחמש מהן נרכשו כמפורט להלן.

(-) אין חולק כי חמש מערכות Beltzer, נרכשו ביום 20.8.2015 מהיצרן על ידי אחד בשם צביקה, טכנאי אלקטרוניקה במקצועו, לבקשתו של אחד בשם נתי, שנתבקש על ידי משה לרכשן, כמפורט להלן.

ניתן לזהות את שרשרת ההעברה של חמש המערכות אל שני העוררים. נתי, שיש לו היכרות קודמת עם משה ודוד, נתבקש על ידי משה להשיג עבור דוד מערכת מעין זו, עבור זיקוקים. נתי שולח ביום 20.8.2015 תמונה של מקלט לטלפון של צביקה (ליתר דיוק של אשתו, כי לצביקה אין סמרטפון) ובאותו יום שולח תמונה של מקלט גם למשה, כדי לשאול אותו אם זו המערכת שהוא מבקש. לאחר מכן נתי מפנה את צביקה אל דוד בכתובת ביתו בחולון. צביקה הגיע לכתובת שהועברה אליו על ידי נתי, ושם פגש את משה, והלה סיפר לו כי אחיו עוסק בהפעלה של זיקוקים ויש לו מכשיר תקול שהוא מבקש לבדוק. בחלוף כרבע שעה, הגיע דוד לבית בחולון ושם פגש במשה ובצביקה. צביקה בדק את השלט והמקלט ונוכח לדעת כי לא ניתן לתקנם כי הם מלאים בקורוזיה. משה שואל את צביקה אם הוא יכול להשיג עבור מכשירים כאלה וצביקה משיב בחיוב, אך מבקש כי הפנייה אליו תיעשה באמצעותו של נתי (אציין כי צביקה סבר לכל אורך הדרך כי משה הוא בעל הבית של הדירה בחולון, אך למעשה דוד הוא בעל הבית, ואילו משה מתגורר בראשון לציון).

צביקה מקבל מבלצר מערכת אחת לדוגמה כדי להראות אותה ללקוח, ומעביר אותה לנתי, שמציג אותה בפני דוד. הלה אישר לו כי זה מה שהוא צריך וביקש עוד 4 מערכות. נתי מצידו מוסר לצביקה כי המערכת מתאימה ללקוח. וכך, בחלוף 3-4 ימים מהיום בו העביר צביקה מכשיר אחד לדוגמה, צביקה רוכש ביום 27.8.2015 ארבעה מכשירים נוספים מהיצרן (אשתו של צביקה היא שנטלה בפועל את המכשירים מבלצר עבור בעלה). צביקה מעביר את ארבעה המכשירים הנוספים לנתי, שמעביר אותם לדוד, ומקבל ממנו שיק על סך של 3,000 ₪. אך אוי לאותה בושה, השיק חוזר. נתי מחזיר את השיק למשה, לא לפני שהוא מצלם את השיק ושולח לו בוטצאפ עם הודעה "תדאג לי לזה". משנשאל מדוע פנה למשה, אם העביר את המכשירים לדוד, הוא משיב כי לא השיג את דוד בטלפון. בתשובה לשאלה אם דוד הלחץ אותו בנוגע למכשירים אלה, משיב נתי כי דוד "חפר לו" לגבי המכשירים.

(-) בלצר קודד את המכשירים לפני מסירתם לצביקה. באחת המערכות קודד את הספרות 5,4. מדובר ב-2 ספרות שנבחרות באקראי מתוך 8 ספרות (דהיינו, יש 64 אפשרויות). מעשה שטן, גם על המערכת שהורכבה על מטען החבלה הראשון מופיע אותו קידוד.

(-) סמיכות הזמנים - העוררים רכשו את המערכות זמן קצר לפני מועד הנחת המטען הראשון.

(-) בביתו של משה בראשון לציון הוסלק מקלט של מערכת Beltzer וכן שלט תואם. לטענת משה, המקלט לא הוסלק, אלא נפל אל מאחורי המקרר כאשר הוריד את הפלטה של שבת מהמקרר, ומעשה שטן, נתפס ברשת בגב המקרר באופן היוצר את הרושם כאילו נתלה שם במכוון כדי להסתירו.

(-) משה טען כי רכש את המערכת באופיס דיפו או בהום סנטר, אך נמצא כי רשתות אלה אינן מחזיקות במערכות מסוג זה.

(-) בביתו של משה נתפסו רכיבים רבים העשויים לשמש לייצור מטעני חבלה מאולתרים: צינור ובו קדח במיקום

דומה לזה שנמצא במטען הראשון; רכיבים שלהערכת מומחי חבלה הם תוצר של פירוק כ-200 חזיזים; ברגים וטבעות. לא ניתן הסבר תמים להימצאותם של פריטים אלה.

(-) היכן נעלמו 4 מערכות נוספות מתוך ה-5 שנרכשו על ידי נתי וצביקה עבור העוררים?

(-) העוררים אמורים לספק את התשובה, אך הם בחרו בזכות השתיקה. משה אמנם דיבר תחילה, אך משנתפס בשקריו (כגון טענתו כי משתמש במקלט להפעיל זיקוקים באירועים משפחתיים), בחר לבסוף לשתוק. כידוע, השתיקה יכולה להוות תוספת ראייתית.

(-) ולבסוף, כמעט שכחנו, על סרט דביק באחד המטענים, נמצא DNA התואם את זה של העוררים, שכאמור, הם תאומים זהים.

6. הנה כי כן, לפנינו מארג ראייתי צפוף למדי. מעדותם של נתי וצביקה עולה מעורבות של שני העוררים. בהינתן דברי נתי כי המערכות נמסרו דווקא לדוד ולא למשה, איני סבור כי עוצמת הראיות כלפי דוד קטנה יותר, כפי שציין בית משפט קמא בהחלטתו, כך שניתן לראות את השניים כאחד, ולא רק בהיבט של ה-DNA.

7. סוף דבר, שיש במארג הראייתי כפי שפורט לעיל, כדי להקים את הרף הלכאורי הנדרש.

כאמור בפתח הדברים, העוררים לא טענו לחלופת מעצר, ולא בכדי. כפי שציין בית משפט קמא בהחלטתו, בין שני העוררים יש "תחרות צמודה" של עבר פלילי מכביד. למשה 16 הרשעות בעשרות עבירות והוא ריצה מאסר של 54 חודשים בעבר (בגין עבירות נשק לרבות ייצור ונשיאה), ולדוד 18 הרשעות בעשרות עבירות והוא ריצה בעבר מספר עונשי מאסר.

7. סוף דבר שהערר נדחה.

ניתנה היום, כ"א בשבט התשע"ו (31.1.2016).

ש ו פ ט